

Μαρινέλλα

Η Μαρινέλλα γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Από παιδί έστηνε παραστάσεις στο δωμάτιό της, στη γειτονιά, στα παιδικά θέατρα. Στα 17 της ακολούθησε σαν ηθοποιός έναν περιοδεύοντα θίασο και τη μοιραία βραδιά που αντικατέστησε την άρρωστη τραγουδίστρια, το ελληνικό τραγούδι σίγουρα έκλεψε από το θέατρο μια σπουδαία πρωταγωνίστρια.

Ακολούθησαν 45 χρόνια λαμπρής καριέρας.

Το 1957 γνωρίστηκε με τον Σ. Καζαντζίδη και στάθηκε δίπλα του μέχρι το '66, σεμνή αλλά χαρισματική παρουσία, η σημαντικότερη "δεύτερη φωνή" σε ένα λαϊκό ντουέτο που σφράγισε τα μουσικά βιώματα σε μια εποχή κρίσιμη και μεταβατική.

Όταν άνοιξε τα δικά της φτερά έφερε πραγματική επανάσταση στη νυχτερινή διασκέδαση, εισάγοντας στην πίστα τους θεατρικούς

προβολείς, την υψηλή ραπτική, τη γλώσσα του κορμιού και των χεριών, πολύτιμη "προϊκα" από τα θεατρικά μπουλούκια και τις κλασικές ταινίες του ελληνικού κινηματογράφου. Τραγούδια που αγαπήσαμε, που "σταλιά σταλιά" πέρασαν στις μουσικές μας μνήμες, των Χατζιδάκι, Θεοδωράκη, Χιώτη, Ζαμπέτα, Κατσαρού, Πλέσσα, Πάνου, Λεοντή, Σπανού, Χατζηνάσιου, συνυπάρχουν πάντα αρμονικά δεμένα στο ρεπερτόριό της με τα παλιά λαϊκά, αλλά και τα "ελαφρά" τραγούδια που της χάραξαν πορεία.

Το '76 τη βρίσκουμε στη μπουάτ της Πλάκας, δίπλα στον Κώστα Χατζή και το "Ρεσιτάλ", το αποτέλεσμα εκείνης της δουλειάς, εκτοξεύεται στην κορυφή των πωλήσεων.

Το '97 πρωταγωνιστεί στη μουσικοθεατρική παράσταση "Γυναικών Πάθη", στο Ηρώδειο, το '98 δίνει μια σειρά συναυλιών σε όλη την

Ελλάδα και το '99 εμφανίζεται θριαμβευτικά στο Κλειστό Ολυμπιακό

Στάδιο, περιλαμβάνοντας τραγούδια από εκείνο το πρόγραμμα στους τελευταίους δίσκους της "Η Μαρινέλλα τραγουδά και θυμάται" και "Με βάρκα... το τραγούδι".

Την είδαμε να πρωταγωνιστεί στο "Υστερα ήρθαν οι μέλισσες" του Γ. Ξανθούλη που μετέφερε στη μικρή οθόνη ο Κ. Κουτσομύτης και να συνεργάζεται με τον Σ. Κραουνάκη στη μουσικοθεατρική απόδοση του "Μάνα κουράγιο", του Μπρεχτ, που θα παρουσιαστεί το 2004 στο Μέγαρο Μουσικής, στο πλαίσιο της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας.

Με τον τελευταίο της δίσκο, με τίτλο "Άμμος ήτανε...", των Νίκου Αντύπα και Λίνας Νικολακοπούλου, επιστρέφει στη δισκογραφία, μετά από επτά χρόνια απουσίας, με τραγούδια ολοκαίνουρια, τρυφερά, σύγχρονα, ξεχωριστά, ιδανικά για να αναδείξουν τις άπειρες δυνατότητες της μεγάλης ερμηνεύτριας.

Φωνή ακριβή σαν παλιό κρασί, τεχνική ατσάλινη, πορεία διαχρονική, πληθωρικά συναισθήματα, επικοινωνία, προσφορά.

Η Μαρινέλλα είναι πολύπλευρη, αντιφατική, σαν κισσός που αγκαλιάζει τα πάντα, σαν την Ελλάδα που απλώνεται και δεν τη χωράει ο ουρανός.

ΜΑΡΙΝΕΛΛΑ

στη σκιά των βράχων 2004